

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] i højere Grad, end Tilfældet har været med den nugældende Lov, vil kunne varetage de Interesser, som det var Meningen ved Loven skulde varetages.

Jeg vil slutte med at sige, at det i store Kredse af Befolkningen sikkert vil blive følt som en Lettelse og som en Retfærdighedshandling, at Erhvervsfrihedsloven, denne for Retsbevidstheden i vort Land farlige Lov, snarest ophører at eksistere.

Ordføreren (Hauge): Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen henviste til nogle Udtalelser, der var faldet ovre paa Bornholm i Relation til den Lov, der her er Tale om at ophæve, og som gik ud paa at minde om, at Loven gjaldt endnu. Den paagældende mindede om det over for en Mand, der kunde tænkes at komme i den Situation, at han blev inddraget under Loven. Dette fandt det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen var et Vidnesbyrd om, at der ogsaa fandtes Socialdemokrater, der kunde være tilfredse med Loven. Men det ærede Medlem modsagde egentlig sig selv, idet han senere sagde, at Socialdemokratiet altid har været imod Loven og konsekvent havde indtaget en bestemt Stilling imod den i Modsetning til f. Eks. Det radikale Parti, som det ærede Medlem fandt sin Trøst i at angribe for det modsatte — jeg kan nu ikke skønne rettere, end at Det radikale Venstre i denne Sag hele Tiden har været paa Linie med Socialdemokratiet.

Nej, vi er ikke glade for Loven, og vi har aldrig været det. Vi har altid været imod Loven, stemt imod Loven, talt imod Loven, arbejdet imod Loven og gjort Forsøg paa at faa Loven ophævet, ikke blot een Gang, men flere Gange. Men da vi gjorde disse Forsøg, havde vi ikke politisk Magt til at gennemføre dem; nu er vi i Stand til at stille Forslag om Lovens Ophævelse med Udsigt til at faa Lovforslaget vedtaget — vor Stilling er altsaa uforandret. Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen maa ikke glemme, at Loven jo engang eksisterer endnu, og det skal vel ikke være saaledes, at vi ikke alle skal være lige for Loven. Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen vil vel ikke have indført den Skik, at alene Socialdemokratiet skulde være afskaaret fra at drage til Ansvar efter Loven og blot og bart skulde

være en Slags Straffeobjekt — man skulde næsten tro det. Nej, saa længe denne Lov har været gældende, har vi skønnet, at den var ikke blot unyttig, men ogsaa skadelig, og nu haaber vi at faa den ophævet — og den bliver ogsaa nok ophævet.

Til det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen vil jeg sige, at der er jo ingen Grund til at blive ved at tale om, hvorvidt der kunde have været Udsigt til at faa Ændringsforslag stillet og vedtaget eller ej. Talen herom er for saa vidt unyttig, som der ikke er stillet Ændringsforslag og heller ikke kunde ventes stillet Ændringsforslag. Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen har jo selv erklæret — og ogsaa ved anden Lejlighed udtalt —, at Loven er god nok, og derfor var der efter hans Opfattelse heller ingen Grund til at ændre den, og som Følge deraf har det ærede Medlem og hans Parti og hans Venner og allierede i dette Forhold, Venstre, heller ikke gjort noget som helst Skridt til at faa stillet et saadant Ændringsforslag — og de kunde vel heller ikke vente, at vi skulde stille Ændringsforslag til en Lov, vi ønsker ophævet og flere Gange har stillet Forslag om at faa ophævet.

Vi ønsker fremdeles Loven ophævet, og vi ønsker ikke at gøre noget som helst Forsøg paa at lappe paa Lovens uheldige Bestemmelser. Og vi staar ikke ene i denne Sag; det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen har adskillige Forretningsvenner rundt omkring i Landet, der over for Regeringen — og ogsaa over for mig personlig — har givet Udtryk for, at de ønsker denne Lov ophævet. Jeg synes egentlig, det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen nu er kommet i en lidt vanskelig Situation over for disse sine mange Venner ved at faa det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen som allieret. (*Boeck-Hansen:* Ikke nervøs, ikke nervøs, jeg klarer den!). Ja, det er meget muligt, at det ærede Medlem vil forsøge at klare Sagen med en Vittighed, men dermed er det nu alligevel ikke sikkert, at Sagen er klar.

Det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen gik imod Lovforslaget og anklagede baade til højre og venstre — og for at give sin Anklagetale et vist demokratisk Anstrøg klagede han vist nærmest mest til højre, opad. Det lyder altid nok saa godt at klage opad som at klage nedad — den Lære har det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen